

РЕШЕНИЕ

№ 4539

гр. София, 04.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 21.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **3248** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба от [фирма] - [населено място], представлявано от управителя Д. Антониелло чрез адвокат М. С. срещу Уведомително писмо изх. № 02-220-2600/337 от 30.01.2021г., за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, базирани на площ за кампания 2017г., издадено от Зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“. В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на акта, като постановен при липса на мотиви, съществени процесуални нарушения и в противоречие с материално-правни разпоредби. Моли съдът да отмени оспорения административен акт.
В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендират се и направените по делото разноски.
Ответникът – Зам. Изпълнителен директор на Държавен фонд "Земеделие", чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение, като неоснователна и недоказана. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.
Съдът, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи, становищата на страните и събраните по делото относими към спора доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
Съдът констатира, че административната преписка е непълна и съдържа документи, касаещи други земеделски производители. Още преди насрочване на делото, с

разпореждане № 2870/20.04.2021г. АССГ е задължил ответника да представи в цялост административната преписка, както и самият обжалван акт. Въпреки многократните разпореждания на съда, в това число и в открито съдебно заседание на 22.02.2022г., отказ на едно вещото лице инженер Д. А. да изготви СТЕ поради липса на предмет на делото- обжалваното УП/лист 285/, едва след отмяна на хода по същество с определение № 3338/21.04.2022г., ответникът е представил с молба от 09.05.2022г. оспореното Уведомително писмо /УП/ изх. № 02-220-2600/337 от 30.01.2021г.

С оспореното Уведомително писмо /УП/ изх. № 02-220-2600/337 от 30.01.2021г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, базирани на площ за кампания 2017г., издадено от Зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, дружеството е уведомено за оторизирана и изплатена субсидия, по отношение на заявените схеми/мерки, базирани на площ в подаденото заявление за подпомагане с УИН: 22/060617/85996 за кампания 2017. В таблица 1 от УП е изчислен размер на финансово подпомагане по схемите и мерките, базирани на площ в подаденото от жалбоподателя заявление за подпомагане, като в колона 3 са посочени „Намаления“ по различните мерки. Наложени са ставки на корекция („финансова дисциплина“), определена съгласно чл. 26 от Регламент (ЕС) Ме 1306/2013 и член 8, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013 по различните мерки. В таблица 2 са посочени извършените плащания по вид мярка, дата на плащане. Разпоредителната част на УП съдържа начисление по схемите и мерките, базирани на площ, администрирани съгласно чл. 19а от Делегиран Регламент № 640/2014 на Комисията на неударжани санкции в размер, както следва: Мярка 12/Натура 2000 - 4365.38 лв. Посочено, че тази сума се прихваща в съответствие с член 28 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 908/2014 на Комисията. Сочи се, че ако сумите не могат да бъдат изцяло прихванати в съответствие с посочения член в течение на три календарни години след годината на констатацията, оставащата неиздължена сума се анулира.

По искане на ответника по делото е назначена и изслушана съдебно-техническа експертиза, заключението на която е прието от съда. Експертът инженер М. А. е отговорил на така поставените от процесуалния представител на ДФЗ въпроси, а именно:

1. Кой от заявените блокове на земеделски стопанства (БЗС), респ. части от тях (като номер, местонахождение и площ) са недопустими за подпомагане и какви са конкретните причини за заявената схема за единно плащане на площ (СЕПП), за схемата за преразпределително плащане (С.), схемата за плащания на земеделските стопани за природни ограничения в планинските райони (НР1), схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – залени директни плащания (ЗДП), схема за обвързано подпомагане за зеленчуци (СЗ-КЛЧ), схема за обвързано подпомагане за протеинови култури (С.) и мярка 12 Натура 2000, вкл. кои от площите са установени като недопустими за подпомагане при извършените административни проверки: кои от площите са заявени за подпомагане от друг/и земеделски стопани, за кои от тях заявителите на двойно заявените площи са се отказали, кои са потвърдили, за кои са представили в срок документи, удостоверяващи правното основание за ползването им и какъв е размерът на недопустимите за подпомагане двойно заявени площи по заявлението на жалбоподателя, поради неотстранени в негова полза застъпвания (ако изобщо има такива).;

2. Какъв е общият размер на недопустимите за подпомагане площи по подаденото от жалбоподателя заявление, какъв е общият размер на установените като допустими за подпомагане площи и какво е процентното съотношение между размера на наддекларираните спрямо размера на установените като допустими за подпомагане площи по СЕПП, С., НР1, (ЗДП), мярка 12/ Натура 2000 определени от Разплащателната агенция и от вещото лице.

Вещото лице е заявило, че за изготвяне на заключението е ползвало: Таблица на използваните парцели 2017 (лист 126-127 от делото); Резултати от автоматични проверки на въведените данни в заявление за подпомагане по директни плащания за кампания 2017 (лист 145-146 от делото); Уведомително писмо за площи, декларирани от повече от един кандидат“ с изх. № 02-220-2600/1052 от 30.08.2017 г. (лист 206-209 от делото); Данни, предоставени от ДФЗ-РА и от МЗ. СТЕ е изготвена и приета преди по делото да е представен обжалвания административен акт.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: жалбата е подадена в срок - УП с изх. № 02-220-2600/337 от 30.01.2021г. е изтеглено от жалбоподателя от Система за електронни услуги (С.) на 24.03.2021г., а жалбата е подадена на 26.03.2021г.; тя е срещу подлежащ на обжалване административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 от АПК и от участник в административното производство, чиито права се засягат от процесния акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, но при тежък порок във формата му, обуславящ прогласяването на неговата нищожност.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал.1 от АПК административният орган издава или отказва издаване на акта с мотивирано решение. Според чл. 59, ал.2 от АПК когато административният акт се издава в писмена форма, той съдържа: фактически и правни основания за издаване на акта /т.4/; разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението /т.5/.

В оспореното УП като фактически констатации на органа са посочени само вида на програмите, схемите мерките и подмерките, по отношение на които се правят намаленията, размерите на исканите суми по тях, размерите на намаленията и размерите на оторизираните суми. Мотиви на органа относно направените намаления се съдържат единствено в колона 3 „Намаления“ от Таблица 1, отразена в УП и то само като размер на направените намаления, без да е ясно на какво основание се правят и въз основа на какви факти. Липсват фактически и правни основания за извършване на намаленията от исканите суми. Органът в посочената колона освен данни за сумите на намаленията, като мотиви е отразил под форма на някакви разяснения, следното:

„В колона 3: „Намаления“ се отчитат:

- намаление на субсидията след извършени административни проверки, при които са установени всички недопустими за подпомагане площи в съответното заявление - проверки за площи, заявени от повече от един кандидат, проверки на място или автоматизирани проверки спрямо данните в слоя с допустими площи от СИЗП и предоставени данни от МЗХГ и МОСВ;

- намаление на субсидията в случаите, когато не са спазени сроковете за подаване и/или редакция на заявлението, съгласно чл. 12 от Наредба № 5 от 27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания;

- наложена ставка на корекция („финансова дисциплина”), определена съгласно чл. 26 от Регламент (ЕС) Ме 1306/2013 и член 8, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013;
- Линеинно намаление съгласно чл. 65, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1307/2013, налагано съгласно чл. 6, параграф 2, буква е), т. iii) от Регламент за изпълнение (ЕС) №809/2014 на Комисията.“

Налице е неяснота относно волята на административния орган - при какъв механизъм са изчислени размерите на намаленията за всяка една от мерките по отделно; коя от изброените във връзка с „Колона 3“ от Таблицата на оспорената част от УП, хипотези органът приема, че е налице и прилага за всяка една от посочените програми, схеми и мерки, по отделно; кои конкретно нормативни изисквания органът приема, че не са спазени по отношение на парцелите, за които се приема, че не отговарят на изискванията за допустимост. Липсват фактически констатации на органа - за кои конкретно БЗС, заявени от дружеството се приема, че площите са недопустими и по каква причина. От съдържанието на УП не може да се проследи и съответно да се осъществи съдебен контрол относно основателността и размера на наложените ставки на корекция („финансова дисциплина”), определена съгласно чл. 26 от Регламент (ЕС) Ме 1306/2013 и член 8, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013 по различните мерки. Същото се отнася и за начислената сума от 4365.38 лв. по Мярка 12/Натура 2000.

Издаването на всеки административен акт е свързано със спазването на определена форма, която е предписана от правната норма. Неспазването на изискването за форма /чл.59 от АПК/ означава, че акта е незаконосъобразен при наличие на отменително основание по чл.146, т.2 от АПК. Доколкото липсва легално разграничение на понятието „унищожаване“ и „нищожено“ административен акт, за разлика от правните сделки, то в съдебната практика се е наложило схващането, че нищожено е този административен акт, който страда от възможно най-тежък порок. Нищожни са онези актове на администрацията, които поради, основни недостатъци, засягащи компетентността на органа, който ги издава, поради формата, в която се издават, или съдържанието, което трябва да имат, се третират от правото като несъществуващи. Тези актове са едно нищо за правото – затова те от гледна точка на закона не могат да породят, изменят или да погасят каквито и да е правни последици. Обичайното разбиране в съдебната практика е, че нарушаването на изискването за форма води до унищожаваност /незаконосъобразност/ на акта. Така е всякога, когато липсват повечето реквизити, посочени в чл.59, ал.2 от АПК. Административният акт е нищожено всякога, когато е издаден при неспазване на изискването за форма, изразяващо се в пълна липса и неяснота относно следните три елемента: 1. относно автора на акта /чл.59, ал.2, т.1 от АПК/; 2. адресата на акта /чл.59, ал.2, т.3 от АПК/; 3. разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението/чл.59, ал.2, т.5 от АПК/.

В случая настоящият състав на съда счита, че неспазването на изискването на форма е особено съществено и обжалваното УП е нищожно, тъй като липсва яснота относно разпоредителната част на УП, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението/чл.59, ал.2, т.5 от АПК/. Налице е абсолютна неяснота относно фактическите и правните основания за издаване на оспорения административен акт. И тази неяснота не може да бъде преодоляна чрез заключение на СТЕ, изготвено върху документи, които не са част от административната преписка и които са издадени след датата на постановяване на спорното УП. Недопустимо е мотивите на административния акт да бъдат допълвани след приключила процедура

по неговото издаване и неговото съобщаване и чрез доказателствени средства, събрани в хода на съдебното му обжалване.

По изложените съображения, съдът счита, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена. Оспореният административен акт като постановен при липса на форма, следва да бъде прогласен за нищожен.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил действителни разноски в размер на 50 лева държавна такса, като не е представил доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от гореизложеното съдът:

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Уведомително писмо изх. № 02-220-2600/337 от 30.01.2021г., за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, базирани на площ за кампания 2017г., издадено от Зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“ по отношение на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.1, офис 105, представлявано от управителя Д. Антониелло, УРН 683772.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.1, офис 105, представлявано от управителя Д. Антониелло, сумата от 50 / лева, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: